

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Okresní soud ve Strakonici**, se sídlem Smetanova 455, Strakonice, týkající se žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícího v postupu při vyřizování požadavku žalobce o informace dle žádosti ze dne 24. 2. 2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 6. 2014, č. j. 10 Na 31/2014 – 6,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Žalobou ze dne 12. 5. 2014 pod Vl. zn. K 190514/6, podanou 19. 5. 2014, se žalobce domáhal u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) „*přezkumu hulvátského postupu Okresního soudu ve Strakonici...a vydání rozsudku: Prikazuje se ČR-OS, aby neprodleně žalobci poskytla informace v žádosti z 24. února 2014*“. Žalobce tvrdil, že stanoveným způsobem požádal žalovaného o poskytnutí souboru informací, ale tyto mu poskytnuty nebyly se stupidním odůvodněním (16 Spr 211/14), že žádost nesplňuje náležitosti zákona... a tudíž na ni nebude reagováno. V žalobě odkázal na znění své žádosti a na stížnost ze dne 7. 3. 2014. V této stížnosti k uvedené sp. zn. 16 Spr 211/14 však brojil proti neposkytnutí informací požadovaných v žádosti ze dne 11. února 2014 a jako povahy arogantní a nestoudné označil písemnost z 25. února 2014.
2. Krajský soud usnesením ze dne 26. 5. 2014, č. j. 10 Na 31/2014 - 2 vyzval žalobce k odstranění vad podání (které vyhodnotil jako žalobu na ochranu před nezákonným zásahem) ve lhůtě do 10 dnů od doručení tohoto usnesení; žalobce poučil, že neodstranění vad podání může mít za následek odmítnutí podání. Žalobci bylo toto usnesení doručeno dne 6. 6. 2014, ale žalobce na ně nereagoval.

3. Krajský soud usnesením ze dne 19. 6. 2014, č. j. 10 Na 31/2014-6 žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
4. Proti poslední uvedenému usnesení krajského soudu podal žalobce /stěžovatel/ dne 2. 7. 2014 kasační stížnost, která byla krajským soudem dne 7. 7. 2014 předložena Nejvyššímu správnímu soudu.
5. Protože tato kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ani podmínku povinného zastoupení dle § 105 odst. 2 s. ř. s., vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele standardním způsobem k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 1 týdne a k doložení plné moci udělené zástupci (advokátu) k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ve lhůtě 2 týdnů. Současně jej poučil podle § 36 odst. 3 a § 35 odst. 8 s. ř. s. o právech účastníka požádat o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro toto řízení soudem i o následcích, pakliže stěžovatel nedoloží splnění podmínek pro pokračování v řízení, ani nepožádá ve stanovené lhůtě o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta soudem.
6. Stěžovatel na tuto výzvu reagoval podáním Nejvyššímu správnímu soudu doručeným dne 7. 8. 2014, jímž soudu oznámil, že *„neuhradí ani jedinou korunu za přezkum nepochybně lživého aktu KS v Č. Budějovicích, ba když adresovaný soud činí přezkumy bez splnění podmínek (naposledy 2 As 62/14 či 9As 120/14).“*
7. Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. kasační stížnost stěžovatele odmítl, neboť není splněna podmínka řízení stanovená v § 105 odst. 2 s. ř. s. Ač jde o odstranitelnou vadu, a stěžovatel byl postupem podle § 109 odst. 1, věta první, vyzván k odstranění této vady, svým postupem splnění této podmínky řízení sám zmařil a k odstranění této vady nedošlo.
8. Nejvyšší správní soud vůči stěžovateli postupoval v dané věci standardně, vzhledem k jím zvolenému postupu se však potvrdilo, že stěžovatel uplatňuje u soudu svá práva, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (viz např. rozsudek ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012 – 11), svá práva uplatňuje převážně zjevně šikanózním způsobem a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, ale pro samotné vedení sporu (viz např. rozsudek ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 – 13). Tomuto vyhodnocení nasvědčuje i počet sporů stěžovatelem vyvolaných u tohoto soudu, již je více než 1100, kde stěžovatel vystupuje v pozici stěžovatele či navrhovatele. Během roku 2013 napadlo k Nejvyššímu správnímu soudu téměř 400 věcí, v nichž stěžovatel vystupoval jako účastník řízení, přičemž z tohoto počtu jich bylo dosud vyřízeno, resp. rozhodnuto 393 (70 řízení bylo zastaveno, 51 věcí bylo odmítnuto, 186 zamítnuto, pouze ve 4 případech zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení, zbývající věci byly vyřízeny jiným způsobem). Množství stěžovatelem vedených sporů se v průběhu času zvyšuje (v roce 2008 bylo u Nejvyššího správního soudu vedeno „pouze“ 22 věcí, v nichž stěžovatel vystupoval jako účastník řízení, v roce 2010 to bylo 65 věcí, v roce 2012 již 312 věcí a v roce 2013

dokonce 399 věcí). Nejvyšší správní soud již opakovaně zdůraznil, že skutečnost, že stěžovatel vede takové množství sporů, přirozeně sama o sobě neznamená, že by jeho žádostem nemělo být vyhověno, rozhodující je sériovost a stereotypnost stěžovatelem vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů. I v případech, kdy alespoň z části nejde o stereotypní žalobu, potažmo kasační stížnost, stěžovatel svým pohrdavým přístupem k výzvám soudu sám zmaří možnost meritorního projednání věci, neřídí se poučením soudu, relevantní námitky zpravidla nevznáší.

9. K poukazu stěžovatele, že Nejvyšší správní soud činí přezkumy bez splnění podmínek, je nutno uvést, že Nejvyšší správní soud ve věci sp. zn. 9 As 120/2014 netrval na zaplacení soudního poplatku a povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti proto, že trvání na těchto požadavcích by v uvedené věci znamenalo jen řetězení téhož problému, jelikož předmětem přezkumu bylo usnesení krajského soudu, týkající se ustanovení zástupce. K tomu odkázal ustálenou judikaturu, např. na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, a ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77 (všechna zde citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). V nyní projednávané věci předmětem řízení o kasační stížnosti nebylo rozhodnutí krajského soudu o zamítnutí žádosti žalobce o ustanovení zástupce soudem, ani rozhodnutí o neosvobození od soudního poplatku za podanou žalobu. Odkazuje-li stěžovatel rovněž na věc vedenou pod sp. zn. 2 As 62/2014, v níž soud netrval na splnění uvedených podmínek a ve věci rozhodl rozsudkem, je nutno dodat, že stěžovatel tento postup následným podáním ze dne 27. 6. 2014, po doručení rozsudku, uvedenému senátu Nejvyššího správního soudu vytkl jako „arogantně nesoudný“ a odmítl rozsudek přijmout. Je tak zjevné, že uvedený postup, jehož se nyní stěžovatel dovolává, nevzbudil u stěžovatele legitimní očekávání, že takto bude soud postupovat i v jiných případech nadále, pakliže s tímto postupem vyjádřil ostrý nesouhlas. I tento postoj svědčí tomu, že ze strany stěžovatele jde vesměs o bezúčelný a zcela neefektivní postup a zjevně šikanózní uplatňování práva, jak již tento soud (ale i Ústavní soud České republiky) opakovaně konstatoval ve svých rozhodnutích.
10. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2014

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně
senátu

